

ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਟੇ ਬੀ. ਜਗਨਾਧਾਦਾਸ ਅਤੇ
 ਭਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਜੇ.
 ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ,
 ਲਿਮਟਿਡ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 313.

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1949 ਦਾ X), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਲੈਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (LU of 1953) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ - ਸੈਕਸ਼ਨ 45A— ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (ਐਲਐਕਸਐਕਸ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰੈਡਿਟ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 1951) ਬਨਾਰਸ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ - ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ - ਬਨਾਰਸ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਤਲਾਨਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ — ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੁਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਧਾਰਾ — ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਕਿਹੜਾ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ-ਅਗਲੀ ਏਸੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਹੈ—ਪ੍ਰਭਾਵ।

1953
 May. 9th

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ

ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ; ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹਰੇਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ ਐਡ ਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਸਥਿਤੀ, ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, - ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਬੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਓਵਰਰਾਈਡ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, 1951. ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 1953, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਣਸੋਧੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12 ਮਈ, 1955 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ' ਤੇ)

ਵਿਖੇ , ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 72 ਆਫ 1954) ਵਿੱਚ । ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਜੇ, ਬੀ. ਦਾਦਾਚਨਜੀ ਅਤੇ ਮਿ

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ.ਜੇ.ਐਸ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਐਡ ਕੰ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਸੀ. ਸੇਤਲਵਾੜ, ਭਾਰਤ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ, (ਸ਼੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

**Jafannadh*-
das, J.**

ਜਗਨਧਾਨਦਾਸ, ਜੇ. ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1955 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ ਜੋ ਨਵੰਬਰ, 1947 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਭਾਰਤ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਨਾਰਸ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਸੀ। 1,00,000 ਸ਼ਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਲਾਹੌਰ ਬ੍ਰਾਂਚ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕੈਸ਼-ਰੈਡਿਟ ਖਾਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 1948 ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 4,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੈਸ਼-ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। 7 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 (1951 ਦਾ LXX) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਐਕਟ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਲੈਣਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਬੈਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਨੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬਨਾਰਸ ਸਥਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1, 1952) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 1,00,000। ਇਸ 'ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੈਨਡੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ 27 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 (VII ਆਫ 1913) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 29 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1952 ਦਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 - ਐਪ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਬਨਾਰਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੀਲੈਟ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹਾ. 6 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਡੀ ਕ੍ਰੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 8 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 27 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ

ਜਨਵਰੀ, 1953, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਡੀ. ਧਵਨ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ* ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

30 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਦੇ ਤਹਿਤ , ਅਪੀਲ -----ਲੈਟ

**Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.**

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਬਿਤੀ ਬਾਰੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 20 ਮਾਰਚ, 1953, ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 16 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ।

21 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਲ ਲਿਕੁਇਡਾ ਟੋਰ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਜੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 24 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਆਖਰਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ* ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1953, (1953 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 4)। 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 30 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Shri Ram Narain v. The Simla Banking and Industrial Co., Limited Jagannadhas, J.

1953, ਬੈਂਕਿੰਗ ਤੁਲਨਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ LII) ਦੁਆਰਾ। 17 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ ਦੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1953, ਹੁਣ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ * ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਸਨ (1) ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ (ਐਕਟ), ਅਤੇ (2) ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤੀ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੇਅ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ 17 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1954. ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਨੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਬਾਵ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 8 ਜੂਨ ਨੂੰ. 1954. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (19541 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 3) ਅੱਗੇ ਅਮਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਟੇਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ. ਬੰਬਈ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆ, ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ. ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 18 ਜੂਨ, 1954 ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ 26 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾਸ, ਜੇ. 45-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਨਾਰਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, 1952 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਕੇਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਕਵੀ ਡੇਟਰ ਨੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 18 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ*, ਬੋਮ ਬੇ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਹਨ-

- (1) ਕਿ 1953 ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਬਨਾਰਸ ਰਾਜ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ , ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ।
- (2) ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ

(3) ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

**Stai Run
Mwahi**
v.
**The Simla
Banking* and
Industrial
COL, Limited***

ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਅਤੇ 232 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

**Aganaadha-
dm J.**

(4) ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਰੰਭੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬੈਂਕ,

(5) ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 25 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਚ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਸਨ-

- (1) ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
- (2) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਰਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1953 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਓਵਰ ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਚਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ।

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited
Jagannadha-
das, J.

ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਟੈਚਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1953 ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 232 ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਜੇਕਰ ਕਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ, ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ " ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ।

ਬੇਕਾਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਟ ਟੇਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਹੈ।

ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੀਗ ਲਗਾ ਕੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਤਰਲ - ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕੈਸ਼-ਡ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਬਕਾਏ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਦੀ

ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਤਰਜੀਹੀ ਲੈਣਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੈਂਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਧੜੇ ਵਿੱਚ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1953 ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.
Jagannadha-
das, J.

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ (ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਸਮੇਤ) ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 153 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ। 1913 (1913 ਦਾ VII) ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

”

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਚਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਜੋ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited
Jagannadha-
das, J.

ਇਹ ਕੇਸ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ 45- ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੀ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਹਨ (1) ਕੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਸਲ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ ਐਕਟ 1953 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਲੰਬਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡੀਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 28 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦਸੰਬਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:

"3. ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ :-
ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੋਰਸ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

Shri Ram
Narain
v.

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਮਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 'ਤੇ

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ Co, Limited 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦਾ 45-ਏ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:

Jagannadha-
das, J.

ਇੰਡੀਅਨ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 (1913 ਦਾ VII) ਜਾਂ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਜਾਂ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ - ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ, 1898 (1898 ਦਾ ਐਕਟ V) ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੋਈ ਸਾਧਨ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ* ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਹੈ

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited

Jagannadha-
das, J.

ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਏ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ, ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗੀ। . ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੱਲ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1951 ਦੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦਾ ਐਕਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। . (ਦੇਖੋ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਂਡ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ, ਸਫ਼ੇ 337 ਅਤੇ 338) ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 1953 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1951 ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਥਾਣਾ, ਬੰਬਈ (1), ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੰਨਾ 687 ' ਤੇ ਬੀਤਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :

“ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਨਰ - ਵਿਰੋਧਤਾ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਬੇਹੁਦਾ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਸ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਾ ਰਹੇ।

(1) (1952) ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 683.

ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਮਲਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਿਮਿਟਡ ਸੋਧ -----ਐਕਟ

ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਣਸੋਧੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਆਮਨ ਡੇਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਅਨਾਮ - ਡੇਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੂਰਵ-ਸਪੈਕਟਿਵ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੋਧਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਮਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਆਰਡਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ।" ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਨੂੰ "1950 ਦਾ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

Shri Ram Narain u. The Simla Banking and Industrial Co. Limited	"ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ" ਅਤੇ "1950 ਦਾ ਐਕਟ" ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ
---	---

-----ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਟ੍ਰਾਈਨ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦਾ ਐਕਟ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਤੰਬੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। "ਫਿਲਹਾਲ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਓਵਰ ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.

Jagannadha-
das, J.

ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ III-A ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਤਰਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਵੱਲ* ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਲਿਮਿਟਿਡ (1), ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਐਕਸਪੋਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਤਤ ਹਨ * ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਏ ਅਤੇ 1950 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਭਾਗ III ਦੇ 45-ਬੀ ਨੇ ਉੱਚਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ 1953 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਭਾਗ III-A ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 45-A ਅਤੇ 45-B ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਜੀਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਿਮਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਿਧਾਨ- ਬੀ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਡੀਸੀਨਜ਼ ਮਾਪ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ^{ੳੳ}

Jagannadha- ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਪਾਅ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਿਵਿਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3, ਜਾਂ 5(2) ਜਾਂ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਐਕਟ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ, ਧਾਰਾ 15, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ-,, ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 15 ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਆਦਿ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਆਦਿ।

ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 13 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

Shri Ram
Narain

v.

The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.

Jagannadha-
das, J.

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਦਰਭ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ 1951 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਓਵਰਰਾਈਡ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਹ ਮੁੱਖ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਹਨ (1) ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ (ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮਾਂ-ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ), (2) ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। (3) ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਉਸ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਾਇਣ ਜਾਣਾ ਪਿਆ

ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇ

ਸਿਮਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਬੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੋਟੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੀ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਨਿਆਂ- ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 45-A, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਾਗ III-A ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਿੰਨ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਇੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦਾ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਪਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 45-ਏ ਅਤੇ 45-ਬੀ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1952 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਡੀ ਕ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਮਾਮਲੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਮਾਮਲੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ?

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਚੁਨੀ ਲਾਲ (1) ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ - ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ" ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ (ਕਰਜ਼ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ:

“ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.

Jagannadha-
das, J.

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ।"

Jagannadhas, J. ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ - ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 6 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਇਆ. ਇਹ ਐਪ 16 ਮਾਰਚ, 1953, ਅਤੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਹੈ, (ਬੀ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (c) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ 23 ਨਵੰਬਰ, 1953, ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਐਪਸ, ਜੇ. ਪੀਅਰਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸੂਚੀਆਂ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 45-ਸੀ (3) ਸੂਚੀ A ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ B ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਬੀ ਜੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦਿਖਾਓ, ਫਿਰ ਬਨਾਰਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ “ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ” ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, 25 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਪੂਰਕ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 45-ਸੀ (2) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿਮਲਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਨ ਆਈ ਅਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਇਸ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਖੁਦ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਹੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ (ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ 20 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੌਮ ਬੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਸਵਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, 19 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਨਾਰਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸੁਵਿਧਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਕੇਸ

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial

ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰੋ। ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 25 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜੂਨ, 1954, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਪੂਰਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਲਤਵੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥ 19 ਮਾਰਚ, 1954 ਅਤੇ 25 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। 14 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਦੀ ਅਸਲ ਤਾਰੀਖ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ 23 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜੱਜ ਦੇ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਾਂਸਕਰਿਪਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ 25 ਜੂਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 1954, ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦਾ ਪੱਤਰ 19 ਮਾਰਚ, ਦਿ ਸਿਮਲਾ 1954, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ^ ਜੋ ਉਹ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਜਗਨਾਧਾ-,

ਦਾਸ, ਜੇ. ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ-ਜਿਵੇਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ- 25 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, 25 ਜੂਨ, 1954 ਦਾ ਹੁਕਮ, 19 ਮਾਰਚ, 1954 ਦੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ- ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ 25 ਜੂਨ, 1954 ਦੀ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਾਇਰ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਸੀ ਦੀ ਉਪ- ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ।" 19 ਮਾਰਚ, 1954 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953, ਜੋ ਕਿ 30 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ

ਲਗਾਤਾਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 19 ਮਾਰਚ, 1954 ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦਲੀਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਕਿ- 25 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੇਟ ਐਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ. (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 45-ਸੀ (1) ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਬੀ ਅਤੇ 45-ਸੀ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, - ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਲੋੜ-

ਸਾਈਟ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਰੀਲੀਜ਼ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

ਬੈਂਕਿੰਗ ਰਿਕਾਰਡ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ- ਜਗਨਾਧਾ- ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਸ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited.

Jagannadha-
das, J.

25 ਜੂਨ 1954 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੰਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ 25 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਹੀ ਹੈ। .

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੋਮ ਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਬਾਉਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ. ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ* ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਦਮਨ ਦਾ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਫਟਰਨੇਵ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕੁਝ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਥਿਤ ਦਮਨ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਿਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

Shri Ram
Narain
v.
The Simla
Banking and
Industrial
Co., Limited,

Jagannadha-
das, J.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ